

EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRO DANĚ A CELNÍ UNII
Celní politika
Řízení rizik, bezpečnost a zvláštní kontroly

Brusel, 13. června 2006

PRACOVNÍ DOKUMENT

TAXUD/2006/1452

OPRÁVNĚNÉ HOSPODÁŘSKÉ SUBJEKTY

MODEL COMPACT PRO OHS

OBSAH

1	METODIKA.....	2
2	KROKY RÁMCE	5
2.1	Žádost o získání postavení OHS	5
2.2	Související formální podmínky	5
2.3	Pokyny pro normy a kritéria.....	5
2.3.1	Obsah pokynů.....	5
2.3.2	Dvojí účel pokynů	5
2.4	Proces mapování rizik	6
2.4.1	Úvod	6
2.4.2	KROK 1 Porozumění podnikání	7
2.4.3	KROK 2 Objasnit cíle	8
2.4.4	KROK 3 Určit rizika	9
2.4.5	KROK 4 Zhodnotit rizika.....	10
2.4.6	KROK 5 Reagovat na rizika.....	12
2.5	Přiznání postavení OHS	14
2.6	Nižší rizikové hodnocení OHS.....	14
2.7	Plán auditu (kontrolní přístup)	15
2.8	Hodnocení	15

MODEL COMPACT PRO OHS

V roce 2002 byla zřízena projektová skupina Clo 2002 za účelem kontroly katalogu ukazatelů rizik pro hospodářské subjekty a vytvoření společného rámce hodnocení rizik hospodářských subjektů nazvaného COMPACT (partnerství shody cla a obchodu).

1 METODIKA

Celní orgány mají dlouhou tradici provádění kontrol zásilek zboží. Ve druhé polovině 20. století bylo také veškeré deklarované zboží stále kontrolováno až do rozsahu 100 %. Kvůli obrovskému toku zboží a globalizaci obchodu však dnešní celní správy čelí neustále se měnící úloze. V důsledku nedostatku kapacity ve vztahu k pracovní zátěži již není možné, aby celní úředník kontroloval každé prohlášení. A i kdyby to bylo možné, nebylo by to ani nutné, ani žádoucí. Výkon práce zaměřený na využití moderních metod analýzy rizik a kontrol založených na auditu tak snižuje náklady dodržování požadavků pro zákonný obchod. Takovým způsobem celní orgány přispějí ke konkurenceschopnosti subjektů z EU na světovém trhu a současně využijí celní zdroje tam, kde jsou nejvíce potřeba.

Jedním z hlavních celních úkolů je zhodnotit rizika v rámci toku zboží. Rizika jsou takové faktory, které by mohly ovlivnit celní cíle. Při snaze o dosažení těchto cílů je důležité dobře znát rizika, kterým čelíme, a dopad, který by mohly mít na naše cíle. Celní správy v členských státech se rozhodly vycházet při kontrole hospodářských subjektů z řízení rizik. Účelem použití řízení rizik je zaměřit celní kontrolní činnosti na rizika spíše než na náhodně zvolené ohledy nebo prohlášení.

Při používání řízení rizik celní orgány berou v úvahu opatření, která přijaly samotné subjekty k prevenci rizik ve svých podnikatelských postupech. Celní správy chtějí zaměřit svoji omezenou kapacitu zejména na rizika, která nejsou vůbec nebo dostatečně ošetřena opatřeními přijatými hospodářským subjektem. Aby mohly celní správy takto postupovat, je nutné, aby si vytvořily dobrý obraz o hospodářském subjektu, jeho podnikatelských postupech a opatřeních, které subjekt přijal ke snížení rizik v daňových a jiných než daňových oblastech včetně dodavatelského řetězce. Celní orgány proto musí vyhodnotit organizaci hospodářského subjektu, procesy, postupy, správu atd. Správní organizace subjektu a jeho vnitřní kontrolní systém musí být zkrátka zhodnocen.

Rámec COMPACT je metodika pro provedení takového hodnocení. Nejen na vnitrostátní úrovni, ale když je zapojeno více států, také na mezinárodní úrovni.

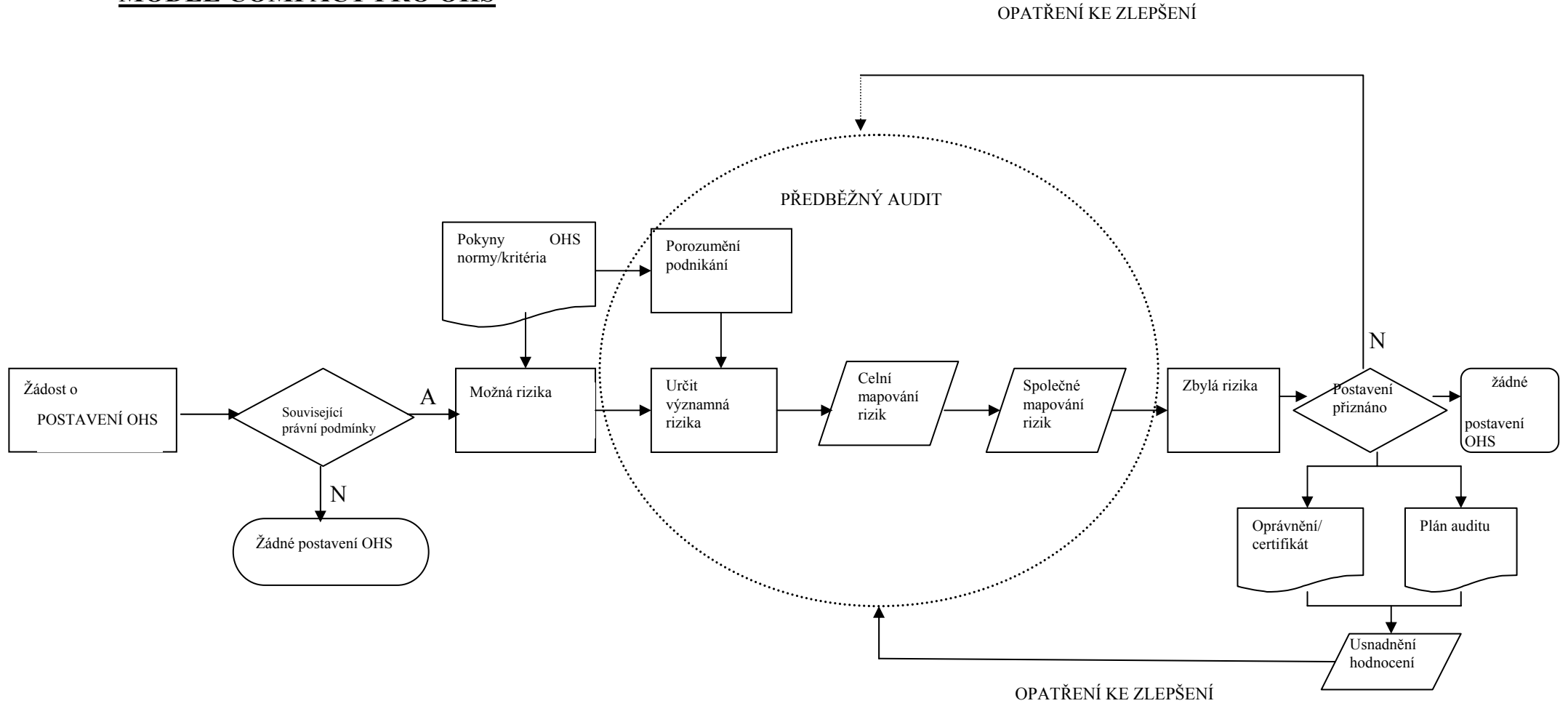
Jedná se o pružný nástroj, který lze použít nejen při ochraně daňových zájmů členského státu nebo Společenství, ale také při ochraně jiných než daňových zájmů, jako je ochrana vnějších hranic Společenství (např. zabezpečení dodavatelského řetězce a opatření proti nezákonnému dovozu a vývozu).

Nedílnými součástmi modelu COMPACT pro OHS je metoda řízení rizik popsaná v tomto dokumentu a pokyny pro normy a kritéria. Hospodářský subjekt, který žádá o postavení OHS, musí zavést v souladu se svým podnikatelským modelem a analýzou rizik systémy, postupy, podmínky a požadavky stanovené v celním kodexu Společenství a v zásadách pro normy a kritéria.

Celní orgány a hospodářský subjekt musí spolupracovat na realizaci závazků žadatele v oblasti hodnocení rizik popsané v tomto dokumentu. Celní orgány musí zkontrolovat, že žadatel splňuje požadavky významné pro jeho podnikání a požadavky stanovené v celním kodexu Společenství.

- Celní pracovníci mohou použít tento rámec pro určení, zda jsou možná rizika významná (nebo ne) s ohledem na daný hospodářský subjekt a jeho podnikatelské postupy.
- Rámec je také nástrojem pro stanovení, zda subjekt splnil podmínky a následné úrovně kontrol, kterou musí celní orgány zajistit pro kontrolu jednotlivého hospodářského subjektu.
- Rámec se má použít pro provedení předběžného auditu. Účelem předběžného auditu může být šetření, zda lze vyhovět žádosti o postavení oprávněného subjektu a možná zjednodušení a usnadnění.

MODEL COMPACT PRO OHS

2 KROKY RÁMCE

Rámcem COMPACT je rozdělen do několika fází, které jsou popsány v následujících odstavcích. Níže popsaná fáze může vést k dojmu, že každá fáze je izolovaným jevem. V praxi však tyto fáze vzájemně splývají např. u dialogu mezi clem a obchodem.

2.1 Žádost o získání postavení OHS

Musí být doplněno po schválení konečného právního znění.

2.2 Související formální podmínky

Prvním krokem v procesu zpracování žádosti je, že celní orgány musí určit, zda byly splněny formální podmínky týkající se postupu nebo dotčeného usnadnění. Tento krok lze učinit relativně rychle. Jestliže žadatel nemůže splnit formální podmínky, žádost musí být zamítnuta. V takovém případě již celní orgány nemusí projít celým postupem hodnocení.

2.3 Pokyny týkající se norem a kritérií

2.3.1 Obsah pokynů

Jak bylo výše uvedeno, tabulky v tomto dokumentu uvádějící rizika a požadavky jsou nedílnou součástí rámce COMPACT pro OHS.

Pokyny obsahují normy a kritéria rozdělené do pěti oddílů:

- 1) Informace o společnosti
- 2) Dodržování celních předpisů
- 3) Účetní a logistický systém společnosti
- 4) Platební schopnost
- 5) Požadavky na bezpečnost a zabezpečení

Každý oddíl je rozdělen do několika pododdílů. Například oddíl V – Požadavky na bezpečnost a zabezpečení se skládá z pododdílů: 5.03 Oblasti fyzického zabezpečení; 5.07 Skladování zboží a 5.11 Zabezpečení pracovníků. V každém z pododdílů je uvedena jedna nebo více oblastí, kterým je třeba věnovat pozornost.

Všechny ukazatele rizik mají vazbu na popis rizik a body pro zaměření pozornosti, které by měly vést celní pracovníky i subjekty k provedení vhodného hodnocení rizik. Body pro zaměření pozornosti lze použít ke zjištění, zda jsou rizika skutečně příslušná pro konkrétní subjekt, a k šetření, jaká opatření tento subjekt přijal k řešení těchto rizik. V procesu předběžného auditu jsou zásady velmi důležitým nástrojem.

2.3.2 Dvojitý účel pokynů

Pokyny pro normy a kritéria mohou být použity dvěma způsoby.

První možností je poskytnout pokyny subjektu, který pak bude schopen provést samohodnocení a připravit profil vlastních podnikatelských postupů, a zejména aspektů dodavatelského řetězce. Celní orgány pak mohou profil porovnat se skutečnou situací. Zda může být tato možnost opravdu realizována, závisí na odbornosti a dovednostech pracovníků subjektu. Druhá možnost je, že celní orgány použijí pokyny pro stanovení, jaké aspekty je třeba prošetřit v průběhu předběžného auditu. V takovém případě hledá odpovědi na otázky sám celní auditor.

Ačkoliv byly pokyny vytvořeny jako společný nástroj, jsou tak pružné, že je možné přidat ke společným rizikům zvláštní vnitrostátní rizika. Takovým způsobem je možné pokrýt rozdíly v místních nebo regionálních aspektech.

2.4 Postup mapování rizik

2.4.1 Úvod

Jak bylo popsáno výše, je hodnocení rizik subjektu základním kamenem rámce COMPACT. Toto hodnocení lze provést pomocí metody mapování rizik. Mezi podnikateli se metoda mapování rizik hojně používá. Celní orgány mohou také využít jejích přínosů tak, že rozvinou metodu mapování rizik jako systematickou metodu používanou pro hodnocení a posouzení rizik. Systematický přístup je také dále potřebný pro určení, jakým způsobem by měl být certifikovaný subjekt následně kontrolován a hodnocen.

Základem metody je určení rizik podle priority tak, že se vyhodnotí pravděpodobnost a dopad, jaký budou mít rizika na celní cíle. Jedná se o metodu, která určuje vnitřní uspořádání a podporuje vážení a posouzení rizik. Použitím přístupu mapování rizik spolu s opatřeními vyjádřenými v rámci COMPACT lze získat strukturovaný přístup zaměřený na určení rizika, hodnocení rizika, kontrolní přístup a hodnocení neustálých zlepšení.

Postup mapování rizik původně sestává z pěti základních kroků:

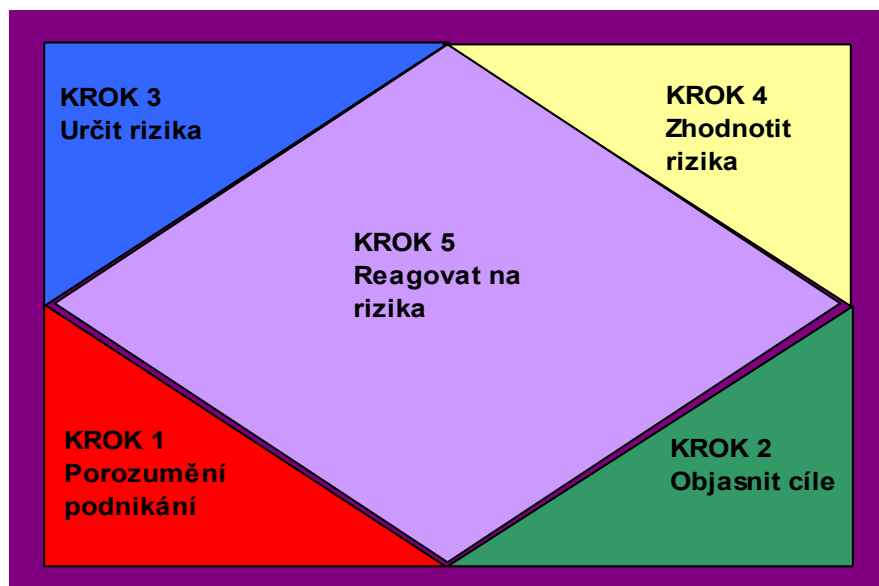
Krok 1; Porozumění podnikání (subjektu),

Krok 2; Objasnit celní cíle,

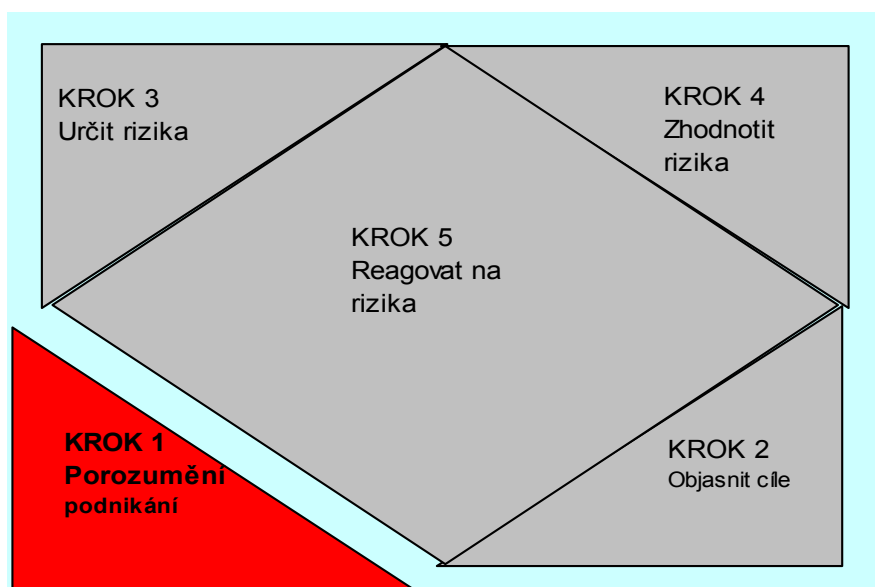
Krok 3; Určit rizika (jaká rizika by mohla ovlivnit celní cíle)

Krok 4; Zhodnotit rizika (jaká rizika jsou nejvýznamnější)

Krok 5; Reagovat na rizika; co dělat se (zbylými) riziky.

2.4.2 KROK 1 Porozumění podnikání

Celní orgány musí získat porozumění o podnikání subjektu. Nezbytnou součástí porozumění podnikání je získání jasného náhledu na postupy subjektu (logistický řetězec zásilek zboží). V jakém podnikatelském prostředí subjekt působí (např. postupy, zboží, používané postupy).

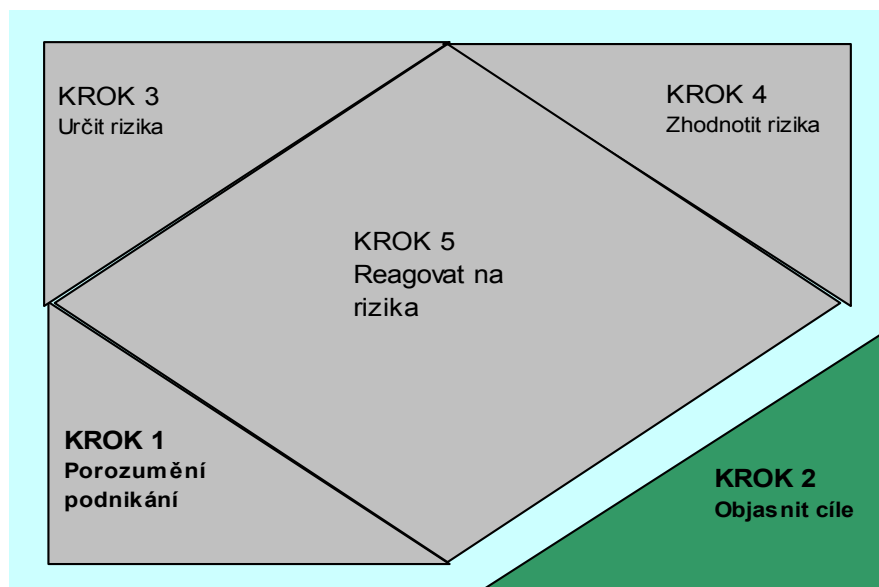
Pro podporu porozumění podnikání subjektu, který žádá o postavení OHS, je k dispozici několik zdrojů. Lze využít vnitřních i vnějších zdrojů.

- Příklady vnitřních zdrojů, ke kterým mají přístup celní orgány, samozřejmě v závislosti na místní/vnitrostátní situaci. Zdrojem může být DPH nebo jiné informace od daňových orgánů; databáze Intrastat; informace shromážděné v minulosti prostřednictvím celních dovozních a/nebo vývozních systémů; předchozí zprávy o auditech, záznamy o celních oprávněních a zpravodajské databáze.
- Příklady vnějších zdrojů: obchodní komory, statistika, zveřejněné výroční zprávy, internetové stránky subjektu a v poslední řadě informace od samotného subjektu.

Zejména první část pokynů poskytuje ukazatele pro shromažďování správných informací pro získání nezbytného náhledu o podnikání subjektu. Jiné způsoby získávání informací jsou provádění pohovorů a vyhledávání zdokumentovaných důkazů ve správě subjektu.

Je důležité, aby byly získané informace řádně zdokumentovány a zaznamenány.

2.4.3 KROK 2 *Objasnit cíle*

Ne všechny požadavky a pododdíly v pokynech budou zajímat každý subjekt. V úvodní části pokynů jsou popsány různé odpovědnosti účastníků dodavatelského řetězce.

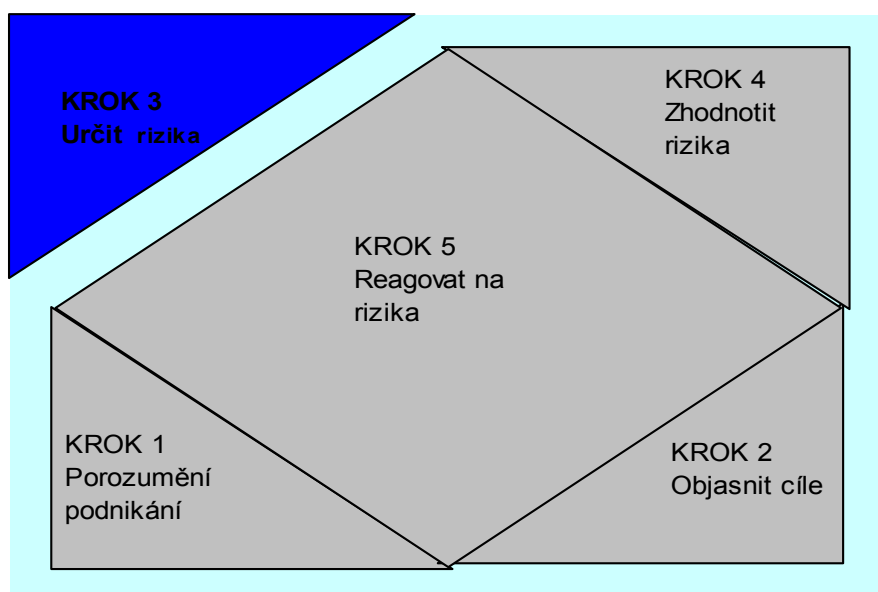
Obecně platí, že posouzení, zda jsou rizika významná, musí být provedeno s ohledem na cíle celní organizace a druhu usnadnění a výhod, o které subjekt žádá.

Cíle celní organizace jsou v první řadě tvořeny zajištěním provádění daňových požadavků i požadavků zabezpečení, které chtějí celní orgány mít. To jsou společné cíle stanovené v celním kodexu Společenství. Tyto cíle jsou dále konkretizovány podle usnadnění a výhod, o které subjekt žádá.

Při objasňování celních cílů procesu OHS hospodářskému subjektu se celní orgány mohou rozhodnout pracovat s týmem, který lze vytvořit pro společnou práci v průběhu procesu certifikace. Tento tým by se měl skládat z odborníků, např. na poli právních předpisů a kontroly (elektronického zpracování dat).

Když jsou cíle objasněny, lze je vysvětlit hospodářskému subjektu, aby se stanovilo, zda jsou očekávání hospodářského subjektu ve shodě s tím, co program OHS vyžaduje a nabízí.

2.4.4 KROK 3 Určit rizika

„Riziko“ znamená pravděpodobnost, že dojde k události v souvislosti se vstupem, výstupem, průjezdem a konečným využitím zboží přepravovaného mezi celním územím Společenství a třetími zeměmi a přítomností zboží, které nemá statut zboží Společenství, která

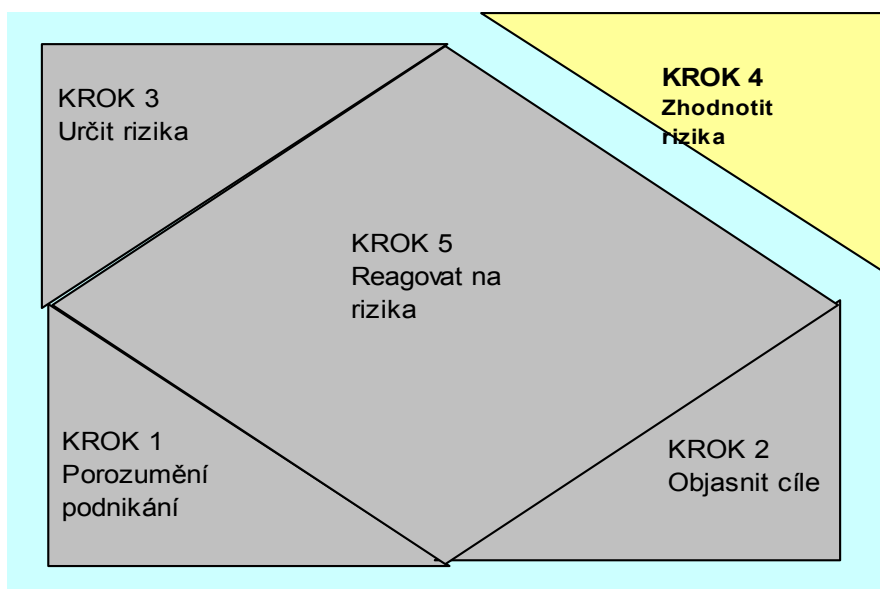
- brání správnému uplatnění opatření Společenství nebo vnitrostátních opatření nebo
- zahrnuje finanční zájmy Společenství a jeho členských států nebo
- představuje hrozbu pro zabezpečení a bezpečnost Společenství, pro veřejné zdraví, životní prostředí nebo spotřebitele.

Když jsou celní orgány zaměřené na subjekt a jsou jasné cíle, mohou stanovit, zda jsou možná rizika významná pro tento konkrétní subjekt. Mohou si také vytvořit stanovisko k opatřením, která učinil samotný subjekt pro řešení těchto rizik.

Možná rizika jsou rizika, která existují z teoretického pohledu. Když hovoříme o možných rizicích, hovoříme o nich obecně. Možná rizika nesouvisejí s jednotlivým subjektem. Jednotlivý subjekt není v ohnisku pozornosti. Seznam možných rizik se nemusí pokaždé opakovat. Lze ho vytvořit jednou a pak použít u dalších případů. Projektová skupina vytvořila takový seznam. Ukazatelé rizik a odpovídající body pro zaměření pozornosti v zásadách dohromady tvoří možná rizika.

V dalším procesu je důležité určit ta rizika, která souvisejí s konkrétním subjektem a jeho podnikatelskými procesy. Proto je důležité pochopit podrobnosti podnikatelských procesů subjektu. Od koho/komu vyvážejí/dovážejí, co dovážejí/vyvážejí, kdo jsou jejich partneři v podnikání a v jaké části dodavatelského řetězce působí. Dostatečná pozornost by měla být věnována významným informacím a informace by měly být dány do souvislosti s riziky, ke kterým by mohlo dojít v situaci/postupu zvolené subjektem.

2.4.5 KROK 4 Zhodnotit rizika

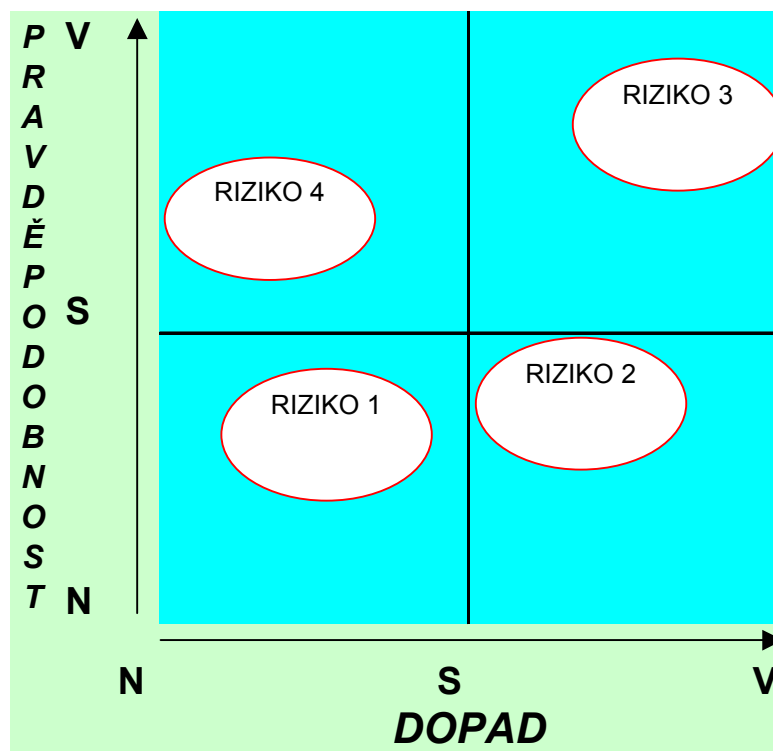

Rizika určená v kroku 3 by měla být zhodnocena podle priorit zhodnocením dopadu na celní cíle a pravděpodobnosti, že se riziko naplní.

Tento přístup umožňuje sloučit riziko do velkého (a vyčerpávajícího) obrazu a stanovit vzájemný vztah mezi riziky z hlediska významnosti. V tomto stádiu je důležité stanovit, do jakého rozsahu přijal sám subjekt opatření k ošetření stanovených rizik a jakým způsobem seřadil subjekt různé typy rizik podle priority (subjekt má také zájem o strukturovaný přístup určení rizik, hodnocení a reakci na rizika).

Jak bylo zmíněno výše, pro tento krok je důležité/žádoucí zapojit odborníka např. na poli právních předpisů a kontroly (elektronického zpracování dat). Znalosti a úhel pohledu se budou lišit, zejména mezi lidmi s různými funkcemi v rámci celní správy. Jakmile jsou určena rizika jako významná a jsou zhodnocena, lze je umístit do profilu rizik, který poskytne vyčerpávající obraz všech významných rizik. Různá rizika jsou zmapována z hlediska pravděpodobnosti jejich výskytu.

Ačkoliv hodnocení rizik není vždy kvantitativní, mapa rizik poskytne určitý stupeň náhledu do prostředí rizik subjektu ve vztahu k celnímu usnadnění.

N = Nízký

S = Střední

V = Vysoký

Jakmile byl vytvořen profil rizik, je důležité ustoupit a přemýšlet o něm.

- ✓ Dává smysl z intuitivního hlediska? Pokrývá všechny významné oblasti rizik v osnově?
- ✓ Potřebujete kvantifikovat některá z hodnocení pro konkrétní rizika?
- ✓ Změnil se ve velkém rozsahu vyčerpávající obraz všech významných rizik od předchozího mapování subjektu v minulosti a pokud ano, proč?

Po vnitřním hodnocení je nutné rozebrat výsledek vnitřního hodnocení se subjektem, aby se zajistila správnost tohoto hodnocení.

Při použití přístupu mapování rizik co nejjednodušším způsobem z hlediska pracovního výkonu je žádoucí rozdělit metodu mapování rizik do dvou kroků tak, že se provede nejdříve **vnitřní mapování** (v celní oblasti) a poté **společné mapování** (spolu se subjektem), kde celní orgány musí nakonec rozhodnout, kam umístit rizika a jak na ně reagovat.

Důvody rozdělení metody mapování rizik jsou tyto:

- Je jednodušší dojít k vlastnímu úsudku
Celní pracovníci mají příležitost dojít k vlastnímu úsudku bez nutnosti učinit okamžitě všechny kroky, které v procesu následují.
- Vyšší míra vnitřní uspořádanosti
Poskytuje uspořádaný způsob dokumentace, jak se rizika pohybují v jednom nebo jiném směru od počátečního do společného (konečného) mapování.
- Podporuje výkon pracovníků
Usnadňuje celním pracovníkům seznámit se, jak rámec funguje a co dělat v různých krocích, a zabraňuje tak jakékoli možné záměně.
- Podporuje průhlednost a partnerství
Rozdělením metody dochází k podpoře společné práce celních a obchodních pracovníků,

protože obě strany získají, když jsou učiněny řádné kroky pro řešení určeného rizika a když o tom existuje průhledná dokumentace.

Je důležité vytvořit strukturovanou a řádnou dokumentaci obsahu provedeného hodnocení, zejména by mělo být zdokumentováno, proč bylo konkrétní riziko hodnoceno na určité úrovni, aby bylo možné sledovat možný (kladný/záporný) vývoj rizika.

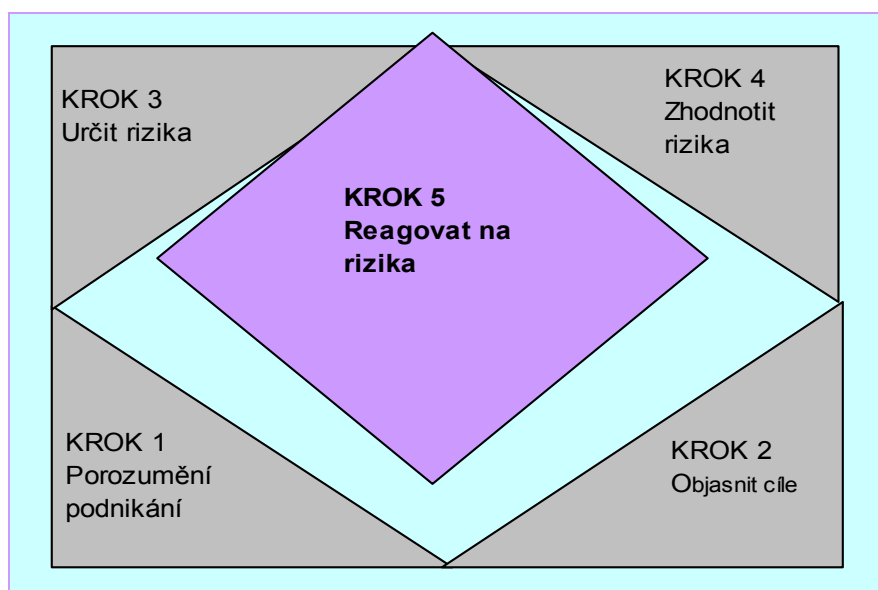
Pro ověření rizik je důležité, aby byly písemně popsány procesy ověřeny v praxi, u finančních ohledů to lze zajistit náhodnými kontrolami vzorků ve správě subjektu, ale většina bezpečnostních ohledů by měla být ověřena fyzicky, opět na základě náhodných ověření.

Jakmile jsou všechna příslušná rizika zmapována a úplně zdokumentována ve fázi mapování celních rizik, může se provést mapování společných rizik. To začíná sdělením výsledku mapování celních rizik subjektu a projednáním výsledku se subjektem. Poté je třeba určit, zda hodnocení provedené v celní oblasti odpovídá současné situaci (tj. s konečnou platností určit, do jakého rozsahu sám subjekt učinil opatření k ošetření určených rizik a také jakým způsobem subjekt vnitřně řadí různé typy rizik podle priority).

Nakonec je třeba rozhodnout o slabých a silných stránkách správní organizace/vnitřní kontroly subjektu obecně i z hlediska procedurálních ohledů a místa každého určeného rizika podle jeho dopadu a pravděpodobnosti.

Poté, co jsou zhodnocena všechna příslušná rizika včetně vlastních opatření subjektu týkajících se těchto rizik, mohou existovat některá rizika, která nejsou (dostatečně) ošetřena. Ta nazýváme **zbylými riziky**.

2.4.6 KROK 5 Reagovat na rizika

Rizika jsou součástí podnikání. Cílem je, aby celní správa pochopila významná rizika, stanovila hranice pro riskování a reagovala na rizika (pomocí opatření vytvořených na míru).

Přiznání postavení OHS s následným usnadněním/zjednodušením může teoreticky začít, jestliže mohou být ošetřena všechna rizika. Pokud ne, musí se zhodnotit, zda se má toto postavení odmítnout nebo zda má subjekt provést úpravy či vylepšení, aby se riziko ošetřilo do přijatelné úrovně.

Reakce na rizika využívají jednu z následujících čtyř strategií:

PŘIJMOUT	= do přijatelné závažnosti
OŠETŘIT	= plán auditu
PŘENÉST	= záruka
UKONČIT	= odmítnutí usnadnění

Přijmout riziko

Do určité míry existuje stupeň, do jakého lze reagovat na nejvýznamnější rizika. Některým rizikům nelze zamezit, některá rizika lze prakticky a dosažitelným způsobem snížit na nulovou pravděpodobnost/nulový dopad. Například je fyzicky nemožné kontrolovat všechny vývozní zásilky do třetích zemí. Kdykoli je míra přijetí rizika významná, mělo by to být výslovně řečeno, pochopeno a schváleno příslušnou úrovní řízení.

Ošetřit riziko

Protože reakce na významná rizika bude aktivní spíše než pasivní, bude docházet k určité míře ošetření u reakce na významná rizika. Cílem ošetření rizik je změnit pravděpodobnost a/nebo dopad poznaného rizika, aby se dosáhlo celních cílů. Za předpokladu, že celní usnadnění je možné, při hodnocení lze uvažovat, že významná rizika mohou být (účinným způsobem) snížena prostřednictvím zvláštních administrativních nebo kontrolních opatření provedených celní správou. Ta musí být popsána a naplánována v plánu kontroly/auditů.

Přenést riziko

Někdy je možné přenést riziko na jinou stranu. Například subjekt může přenést riziko neoprávněného přístupu na společnost zajišťující ostrahu. Dohody mezi společnostmi a zapojenou třetí stranou musí být prozkoumány a vyhodnoceny.

Ukončit riziko

Riziku je možné se vyhnout prostřednictvím intenzivních kontrol a/nebo pravidelných auditů nebo dokonce nepřiznáním postavení.

Reakce na riziko, která je „vhodná pro svůj účel“, bude kombinací různých strategií a mechanismů pro dosažení požadovaných výsledků.

2.5 Přiznání postavení OHS

Když je kontrolní proces dokončen prostřednictvím těchto pěti kroků, je možné učinit následující závěry:

- (1) Neexistují žádná zbylá rizika nebo pokud je možné zbylá rizika účinně a efektivně ošetřit přidáním dalších kontrolních opatření, **postavení OHS může být přiznáno**. Když po předběžném auditu (prvním nebo druhém) bylo rozhodnuto, že je možné přiznat postavení OHS, celní orgány vydají subjektu oprávnění/certifikát. Pokud je to nutné, jsou k oprávnění/certifikátu přidány zvláštní pracovní dohody.
- (2) Existuje příliš mnoho zbylých rizik nebo zbylá rizika jsou příliš velká, aby je bylo možné účinně a efektivně ošetřit prostřednictvím dalších kontrolních opatření, ale je možné, aby subjekt (když je subjekt ochoten) učinil kroky ke zlepšení s ohledem na správnou organizaci a vnitřní kontrolní systém, v tomto případě **není v dané době možné přiznat postavení**, ale může to být možné poté, co subjekt učinil kroky ke zlepšení. Celní orgány musí zkontrolovat tyto kroky ke zlepšení při (druhém) předběžném auditu (včetně postupu mapování společných rizik), aby zjistily, zda jsou nyní zbylá rizika z prvního předběžného auditu dostatečně ošetřena, a nakonec je možné toto postavení přiznat.
- (3) Existuje příliš mnoho zbylých rizik nebo zbylá rizika jsou příliš velká, aby je bylo možné účinně a efektivně ošetřit prostřednictvím dalších kontrolních opatření a není možné, aby subjekt (nebo subjekt není ochoten) učinil kroky ke zlepšení s ohledem na správnou organizaci a vnitřní kontrolní systém, v tomto případě **postavení nebude přiznáno**.

Je žádoucí, aby bylo toto konečné hodnocení provedeno v týmu. Důležitá je dobrá dokumentace, proč byla rizika stanovena, kde se nacházejí při mapování a/nebo proč se rizika v mapě posunula do jednoho nebo jiného směru.

2.6 Nižší rizikové hodnocení OHS

Při budoucích procesech celních kontrol bude nutné určit hospodářský subjekt jako OHS, což může nakonec vést k nižšímu rizikovému hodnocení. Databáze OHS ještě nebude hotová, proto bude na stránku CIRCA OHS vložen dokument, do kterého mohou členské státy uvést číslo certifikátu OHS.

Vnitrostátní kontaktní místa musí zaslat tato čísla vnitrostátním střediskům pro analýzu rizik, která mohou zahrnout čísla do svých systémů analýzy rizik s důsledkem nižšího rizikového hodnocení.

2.7 Plán auditu (kontrolní přístup)

Celní orgány musí vytvořit plán auditu popisující způsob, jakým mají v úmyslu celní orgány reagovat na stanovená rizika. Všechna zamýšlená kontrolní opatření, kontroly prohlášení, fyzické kontroly zboží a/nebo audity, které provedou celní orgány, by měly být popsány a naplánovány v plánu auditu. Výsledky kontrolních činností musí být zdokumentovány.

Poté, co společnost obdržela postavení OHS, měl by být jmenován koordinátor zákazníka pro péči o probíhající řízení rizik. Dohled může například zahrnovat pravidelná přezkoumávání obecných i zvláštních údajů společnosti. Pokud by nastaly jakékoli změny v chování společnosti nebo způsobu obchodování, koordinátor zákazníka vyhodnotí, zda by měla být společnost kontaktována.

2.8 Hodnocení

Je velmi důležité, aby byly přiznané postavení a výhody pro OHS pravidelně hodnoceny. Řada prvků hraje svoji úlohu, když se může provést hodnocení:

- Výsledky kontrolních činností, jak jsou popsány v plánu auditu. Tyto výsledky mohou naznačit, že subjekt již neprovádí dostatečné ošetření rizik. Celní orgány by měly pravidelně hodnotit výsledky kontrolních činností. To může vést k úpravám kontrolního přístupu nebo v použitém schváleném usnadnění.
- Signály subjektu o změnách v jeho činnostech, organizaci, postupech atd. OHS má zákonnou povinnost informovat příslušné celní úřady o významných událostech, které by mohly nepříznivě ovlivnit jeho certifikát včetně případů, kdy dojde ke změně podmínky přístupu k informacím nebo ve způsobu, jakým jsou informace poskytovány.
- Jiné obecné nebo zvláštní informace, které mohou mít dopad na usnadnění přiznané subjektu.
- Je nezbytné, aby celní orgány pečlivě zkontrolovaly, že subjekt má stále rizika pod kontrolou. Existují nějaká nová rizika? Je kvalita správné organizace a systém vnitřní kontroly stále tak dobrý jako v době předběžného auditu? Z tohoto důvodu musí celní orgány provést čas od času hodnotící audit.
- Jestliže (jeden z prvků) hodnocení vede k závěru, že subjekt již nemá pod kontrolou jedno nebo více rizik, celní orgány informují subjekt o tomto závěru. Subjekt pak musí učinit kroky ke zlepšení. Je povinností celních orgánů provést znovu hodnocení těchto kroků ke zlepšení. V krajní situaci to může také vést k závěru, že postavení OHS by mělo být pozastaveno nebo odňato.